

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 12

*Матеріали X Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Історія, сучасність, зарубіжний досвід”
м. Київ, МАУП, 6 листопада 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 24.09.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 12: Матеріали Х Всеукр. наук.-практ. конф. “Історія, сучасність,
зарубіжний досвід”, 6 листоп. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова)
[та ін.]. — 2014. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню
України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні пері-
оди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і
студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Степахно И. В. Роль науки и образования в современном общественном развитии.....	316	Карбовська Л. О. Моделі фінансового забезпечення вищої освіти в зарубіжних країнах.....	363
Костючков С. К. Система образования как базовый инструмент прогрессивного развития гражданского общества.....	321	Бахов І. С. Освіта в європейському полікультурному середовищі: реалії і виклики.....	367
Войтенко О. В. Рекламна освіта в Україні: від професійної компетентності до соціальної відповідальності.....	325	Федосова Л. О., Кулик М. С. Особистісна зрілість як фактор суб'єктивного благополуччя.....	371
Туриніна О. Л. Управління конфліктами в організації системи освіти.....	328	Головач Н. В. Стан та перспективи розвитку профвідбору абітурієнтів у вищих навчальних закладах.....	375
Пальм Н. Д. Освіта як ключовий фактор розвитку держави.....	332	Николин І. М. Роль соціалізації першокурсників у формуванні готовності до самоорганізації в процесі професійної підготовки.....	379
Корсак Ю. К. Філософія про номадизм й атомізацію як серйозні загрози сучасному суспільству.....	335	Швец Н. Г. Використання віртуального освітнього простору для набуття навиків політичного менеджменту.....	383
Косенко О. І. Точні науки як індикатор якості сучасної вищої освіти.....	339	Костенко Д. В. Українська мова як основний чинник національної ідентичності в Україні.....	388
Дебич М. А. Гендерні питання соціальної рівності та управління: зарубіжний досвід.....	343	Заверуха О. В. Розвиток автономності як умова гармонійного становлення особистості підлітка у сучасній соціально-політичній ситуації.....	391
Похресник А. К. Римський клуб і реформи освіти і суспільства.....	347	Кострубань Р. В. Теоретичні основи та практичне значення коледжів в сучасних умовах реформування освіти.....	395
Благініна С. В. Парадигми соціального та освітнього розвитку: німецький досвід для України.....	351	Пролович С. М. Проблема підготовки молодших спеціалістів (молодшого бакалавра) в сучасній педагогічній теорії та практиці.....	397
Кірик Т. В. Управління плануванням вищої освіти України в сучасних умовах.....	355	Прус О. В. Загальнолюдські цінності як компонент у вихованні особистості на сучасному етапі.....	399
Матюхін В. О., Кобзева О. В. Модель практичної підготовки сучасного фахівця із застосуванням технологій ІТ-галузі.....	359		

ВИКОРИСТАННЯ ВІРТУАЛЬНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ НАБУТТЯ НАВИКІВ ПОЛІТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Становлення і розвиток української державності, вип. 12, с. 383–387

Інтенсивний розвиток та освоєння сучасних комп'ютерних технологій, розповсюдження електронних мереж, інтеграція у життя мультимедійних засобів спілкування та обміну інформацією вже сьогодні приводять до підвищення ролі цих складових інформаційного суспільства в різних видах людської діяльності, відкривають нові та практично безмежні горизонти в галузі навчання, освіти та професійного розвитку. Все це ставить перед нинішньою системою освіти принципово нову проблему, що має глобальний характер використання цих можливостей в учбовому процесі.

Розгортання групової роботи в віртуальному освітньому просторі несе в себе великий психологічно-педагогічний потенціал, будучи одним із засобів, котрі перетворюють навчання і освіту в активний, свідомий, особистісний, творчий процес.

Існуюча система навчання має наступні ознаки:

1. Мета — передача знань, ознайомлення;
2. Зміст — знання, вміння, навички, розрізнені предмети;
3. Форми і методи — індивідуальна чи фронтальна робота, репродуктивні, пояснювально-ілюстративні методи;
4. Управління студент — об'єкт педагогічного впливу, викладач — службовець, транслятор знань;
5. Контроль — переважно зовнішній, операційний.
6. Результати — безініціативна, малоактивна, мало адаптована до життя особистість, з окремими уривками знань.

Наявність у більшості студентів достатнього досвіду та звичок інтернет-спілкування є психологічним ґрунтом здійснення новітніх технологій навчання.

Проблема сучасної освіти в необхідності формування і застосування віртуальних навчальних освітніх середовищ визначається, зокрема, такими чинниками:

1) забезпеченням широкого доступу суб'єктів навчання та освіти до джерел інформації;

2) необхідністю впровадження у процес навчання та освіти сучасних комп'ютерних технологій, здатних сприяти забезпеченню комплексної різнобічної оцінки рівня успішності, продуктивного самостійного використання “зворотного зв'язку на зворотній зв'язок”;

3) потребою використання комп'ютерних мультимедійних засобів навчання та освіти, що дають можливості їхньої індивідуалізації та диференціації, сприяння формування професійної компетентності [3].

Слід врахувати те, що залучення людини до віртуального освітнього простору, її активне перебування (навчання) в ньому, “впровадження дистанційних технологій у процес розв’язування задач сприяє розвитку розумової діяльності, підвищенню рівня самоорганізації навчальної діяльності, формуванню мотивів учіння” актуальність віртуального освітнього простору як для освіти, так і для психології важко переоцінити [2].

До основних переваг створення віртуальних навчальних і освітніх середовищ відносяться: 1) можливості постійного доступу суб’єктів навчання до інформації, що знаходиться у мережі Інтернет; 2) самостійна пошукова діяльність, спрямована на оволодіння необхідною організаційною та навчальною інформацією; 3) збір і накопичення передового, зокрема іноземного, досвіду, а також доступ до інформації, що необхідна для підвищення якості й ефективності освіти; 4) зручна, економічна та ефективна взаємодія, співробітництво як на організаційному, так і на міжособистісному рівнях, налагодження інтернет-спілкування.

Специфіка перцентивних процесів людини при проектуванні занять в тому, що по формі таке заняття скоріше є тренінгом. Проектування занять з дисциплін “Політичного менеджменту” з використанням нових інформаційних технологій має метою перетворення навчання в активні, свідомі, особистісні творчі процеси та складатися з наступних етапів:

I етап: Створення в інтернет просторі певної кількості місць для спілкування;

II етап: Організація системи — “викладач (тренер) — комп’ютер — студент”;

III етап: Тренінг.

Пропонується використання вищезазначеного підходу до підготовки політичних лідерів. Успіх діяльності політичного лідера залежить від сформованої команди професіоналів. Але мабуть надійність та особливості якості людей не завжди гарантують їх навички та вміння в галузі політичного менеджменту.

Політичний менеджмент — це багатоплановий поведінковий процес, спрямований на вироблення та реалізацію стратегії політичного суб’єкта (держави, партії, лідера) з врахуванням змін, які відбуваються в політичній сфері зокрема та в суспільстві загалом. Прийшов час нових політичних лідерів на всіх рівнях державного управління. Але, їх традиційна підготовка потребує багато часу (від 3 до 5 років), а потреба в них існує вже зараз. Цю складну проблему можливо вирішити з використанням новітніх методів навчання та заходів комунікацій.

Тому пропонується система підготовки в вигляді тренінгів (інтернет-навчання) політичному менеджменту.

Основні завдання політичного лідерства:

- формулювання та ранжування важливих довгострокових цілей, які відповідають вимогам політики та інтересам політичного суб’єкта; — оцінювання та критичний розгляд шляхів досягнення цілей, враховуючи зовнішні та внутрішні умови (чинники) середовища, в якому перебуває політичний суб’єкт;
- вибір, прийняття, реалізація та контроль політичних рішень в умовах існуючої політичної системи та з адаптацією до змін.

У сучасному політичному процесі значення політичного менеджменту постійно зростає. Це спричинило його більшу професіоналізацію та диференціювання. Натепер виокремлюють такі основні види політичного менеджменту, як іміджмейкінг, політичний брендинг, виборчі (електоральні) технології, технології політичних союзів, менеджмент політичних конфліктів, політичне лобіювання.

Іміджмейкінг (індивідуальний чи корпоративний) як вид політичного менеджменту — це створення образу, іміджу державного, політичного діяча та управління ним з певною метою. Політолог зосереджує зусилля на формуванні образу конкретного політика, створюючи доброзичливе ставлення до нього широких верств населення.

Політичний брендинг — формування бренду та управління ним — полягає у ефективному донесенні до масової свідомості символів, значень, образів, з високим ступенем їхнього впізнання, здатних (відповідно до цілей суб'єкта політико-технологічного управління) згуртовувати, об'єднувати людей або, навпаки, роз'єднувати їх на конкуруючі групи.

Види політичного менеджменту можуть різнитися за цілями, які ставить перед собою суб'єкт. Однак цей поділ політичного менеджменту є досить умовним. На практиці один і той самий суб'єкт вирішує різні проблеми, наприклад, створює впізнаваний, зрозумілий населенню образ політичної організації і одночасно формує імідж сильного, компетентного політичного суб'єкта — лідера. Крім того, виокремлення видів діяльності дало підставу для класифікації політичного менеджменту за професійною ознакою — на аналітичне забезпечення політичних кампаній, політичне рекламування, інформаційне забезпечення політичної діяльності (політичний PR), іміджмейкінг як роботу консультантів з політиком з метою корекції його поведінки, спічрайтинг — написання текстів виступів для політика, організація і проведення масових політичних акцій. Наведений перелік видів не є вичерпним. Народжуються нові професії — ньюзмейкер (творець подій, новин чи інформаційних приводів), спін-доктор (організатор пропагандистської кампанії, спрямованої на зниження ролі негативної для політичного діяча інформації).

Це обґрунтовує організацію навчання по таким модулям:

- I. Кон'юнктура політичної діяльності та формування вимог до суспільного політичного менеджменту.
- II. Формування вимог до поведінкової діяльності політичних лідерів.
- III. Формування вмінь управлінської діяльності.
- IV. Самоменеджмент лідерів.

Заняття організуються як конференції в системі ONLINE, які і можуть бути і індивідуальними та груповими. Це потребує підвищену увагу до організації сценаріїв, як театралізованого дійства. Передбачається видача завдань та оцінка їх виконання, а також видання сертифікатів про закінчення навчання.

Зміст занять

№	Тема занять	Мета	Вид занять
1	2	3	4
I. Кон'юнктура політичної діяльності та формування вимог до сучасного політичного менеджменту			
1.	Принципи державо — утворення	Засвоєння основних понять політичного менеджменту	Семінар
2.	Зміст політичного менеджменту		Семінар
3.	Соціальна відповідальність за дії в інтересах держави	Засвоєння міжнародних стандартів соціальної відповідальності	Тренінг у формі ділової гри "Суд", Політкоректність", "Вищий суд"

1	2	3	4
II. Формування вимог до поведінкової діяльності політичних лідерів			
4.	Семинар та тренінги розвитку стратегічного мислення "Ньюзмейкер"	Формування навиків позитивного, логічного, стратегічного мислення. Діагностика існуючого стану мислення	Організаційна гра "Ньюзмейкер". Тренінг політичного мислення
5.	Тренінги ефективного іміджу	Формування навиків іміджмейкінгу	Гра "Харизма". Тренінг "Емоційна компетентність"
6.	Зниження ризиків професійної діяльності	Управління ризиками професійної діяльності політичного лідера	Тренінги "Ідентифікація ризиків", "Безпека діяльності". Гра "Стрес"
III. Формування вмінь управлінської діяльності			
7.	Ділове спілкування	Формування навиків логічного донесення ідей, пропозицій, публічних виступів	Семинар-тренінг "Спічрайтинг". Тренінги-спілкування з іноземцями
8.	Діяльність в умовах політичної кризи	Управління політичними конфліктами	Організаційно-діяльнісна гра "Конфлікт". Гра "Спіндоктор", гра "Фьючі"
9.	Формування управлінської команди	Вміння створення працездатної, лояльної, надійної управлінської команди	Семинар "Команда". Організаційно-діяльнісні ігри "Підбір кадрів", "Візуальна діагностика", "Лояльність", "Команда"
10.	Керівництво поведінкою підлеглих	Навички психологічного, економічного впливу на діяльність людей	Тренінги по методу Хозе-Сильва. Практикум "Маніпуляції". Тренінг "Мотивація"
IV. Самоменеджмент лідерів			
11.	Управління часом	Навички підвищення ефективності розумової діяльності та збереження психологічного здоров'я	Тренінг "Тайм-менеджмент"
12.	Знання засад аматорського мистецтва	Формування вмінь зміни свого обличчя	Практикум "Медитації". Практикум "Актор"

Загальний обсяг всіх 30 занять — 180 годин учбового часу **Новісність** апробованої технології навчання в тому, що воно:

- направлено на подолання пасивного сприймання навчання;
- використовує інтерес студентів до спілкування в мережі інтернет;
- дозволяє одночасно сприймати значно більший обсяг інформації, зробити її співставлення та аналіз викладання однією теми в різних літературних джерелах;
- розвиває технології вільного виховання аналітичного мислення.

Сприяють розвитку та розповсюдженню групової роботи в мережі Інтернет, по-перше, такі її характерні чинники, як економічність, конфіденційність та зручність; по-друге, доступність основних умов її проведення, що має місце за сучасних обставин інтенсивної інформатизації суспільства, прогресу інформаційних технологій. До таких основних умов відносяться наступні:

- 1) наявність спеціально організованого сайту (зокрема, форуму, блогу тощо);
- 2) наявність технічної підтримки підчас здійснення інтернет-тренінгу;
- 3) певний рівень комп'ютерної письменності учасників інтернет-навчання;
- 4) високий рівень професіоналізму ведучого в галузі групової практичної психологічної роботи [4].

Таким чином, є достатні підстави стверджувати, що інтернет-навчання має ґрунтовний потенціал інноваційного навчального процесу.

Література

1. *Володько І. В.* “Сучасні навчальні середовища в Інтернеті: віртуальний інститут (Електронний ресурс) / В. І. Володимирович, А. П. Кудін // Віртуальний освітній простір: психологічні проблеми (Психологія нового тисячоліття): міжнарод. наук.-прак. Інтернет-конф., 28 травня 2012 р.: тези доповідей. — Режим доступу: http://www.psy-science.com.ua/Konferenciya_2012_5_28/Volodko_Igor_2012.doc
2. *Кузьмінська О. Г.* Персональне освітнє середовище — перший крок до віртуальної освіти (Електронний ресурс) / О. Г. Кузьмінська // Віртуальний освітній простір: психологічні проблеми (Психологія нового тисячоліття): міжнарод. наук.-прак. Інтернет-конф., 28 травня 2012 р.: тези доповідей. — Режим доступу: http://www.psy-science.com.ua/Konferenciya_2012_5_28/Volodko_Igor_2012.doc
3. *Львова А. И.* Інтернет –тренинг как новая возможность групповой психологической работы. — М.: МГУ, 2004.
4. *Hsiung R. C. E* — Therapy: Case Studies, Guiding Principles, and the Clinical Potential of the Internet. — New York: W. W. Norton & Comp., 2002. — 250 p.
5. *Handbook of Research Methods in Industrial and Organizational Psychology* (Blackwell Handbook of Research Methods in Psychology) / ed. by Steven G. Rogelberg. — Madlen: Wiley — Blackwell Ltd., 2005. — 536 p.